

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **J. Ř.**, zastoupený JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Žitná 45, Praha 1, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 5. 12. 2005, č. x, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 3. 2006, č. j. 42 Cad 17/2006 - 18,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 1450 Kč do patnácti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokátky JUDr. Ireny Strakové.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 5. 12. 2005, č. x, byla žalobci zamítnuta žádost o přiznání dorovnáání k úhrnu důchodů vyplácených jednak Sociální pojišťovnou - ústředí v Bratislavě, jednak Českou správou sociálního zabezpečení podle zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a podle Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení č. 228/1993 Sb. (dále jen „Smlouva“).

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 3. 2006, č. j. 42 Cad 17/2006 - 18, žalobu žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalované zamítl. Soud v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že žalobce měl od 21. 4. 1964 do 30. 6. 1993 zaměstnavatele a trvalý pobyt na území Slovenské republiky. Proto žalobce nespadal pod rozsah čl. 20 Smlouvy, podle kterého se určí, že doba zabezpečení se bude považovat za dobu získanou na území toho státu, kde bylo sídlo zaměstnavatele ke dni 31. 12. 1992, podpůrně pak podle místa trvalého pobytu, pokud ke dni 31. 12. 1992 neměl občan zaměstnavatele se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky. Proto se doby zabezpečení považují za doby získané ve Slovenské republice. Podle soudu žalobce žádal o poskytnutí „vyrovnávacího příspěvku“ k důchodu tak, aby celková výše odpovídala důchodu, který by byl vypočten jen podle českých právních předpisů. Požadovaný „vyrovnávací příspěvek“ však nemá oporu v českém právním řádu, protože pro rozdíl mezi úhrnem důchodů vyplácených slovenským nositelem pojištění

a nekonkretizovaným důchodem zaručeným podle zákona o důchodovém pojištění není právní opora. Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Proti rozsudku Krajského soudu v Praze podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost. Tu však podáním, které Nejvyšší správní soud obdržel dne 5. 2. 2009, vzal stěžovatel zcela zpět, neboť rozhodnutím žalované ze dne 4. 12. 2008, č. x, bylo jeho návrhu na přiznání „vyrovnávacího příspěvku“ vyhověno.

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Vzhledem k tomu, že stěžovatel vzal svou kasační stížnost v plném rozsahu zpět do doby, než o ní bylo rozhodnuto, Nejvyšší správní soud řízení o ní podle § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta, avšak vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení má. Stěžovatel vzal přitom v projednávané věci kasační stížnost zpět pro pozdější chování odpůrkyně (žalované), neboť jejím rozhodnutím ze dne 4. 12. 2008, č. x, bylo žádosti stěžovatele vyhověno. Z tohoto důvodu soud uložil žalované povinnost zaplatit stěžovateli do patnácti dnů od právní moci tohoto usnesení náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti v celkové výši 1450 Kč, která se skládá z částky 500 Kč za dva úkony právní služby po 250 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání kasační stížnosti soudu podle § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31. 8. 2006), z částky 150 Kč za s tím související dva režijní paušály po 75 Kč (§ 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31. 8. 2006), z částky 500 Kč za jeden úkon právní služby (zpětvzetí kasační stížnosti podle § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění vyhlášky č. 276/2006 Sb.) a z částky 300 Kč za s tím související režijní paušál (§ 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění vyhlášky č. 276/2006 Sb.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 12. února 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu